

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SCHNEEKLOTH- IANERBLADET.

Abonnement: 40 Øre pr. Kvartal. — 15 Øre pr. Maaned. — 5 Øre pr. Nr.

Nr. 2.

22. September 1910.

I Aargang.

Generalforsamlingen i Diskussionsklubben.

Der var ikke ret mange, men nok til at tale. Efter at *C. Bock* var valgt til Dirigent, gjorde først Kassereren, *Morville*, rede for det forløbne Aars Regnskab (som stemmede), og derefter aflagde *Ingerslev* Beretning og forelagde et Forslag om til næste Aar at nedsætte Kontingentet og holde alle Møderne paa Skolen. *Svend-Aage Bügel* var imod dette, idet han udtalte, at vi skulde holde vore fleste Møder i *St. Andreas Ordenens* Lokaler, fordi man fik mere Udbytte af Møderne, naar man sad lidt hyggeligere og mageligere. Stemningen var gennemgaaende for *Bügel*s Forslag, og da *Ingerslev* ikke vilde høje sig, hvad der blev til hans Uheld, fik han Mindretal ved Afstemningen, og *Svend-Aage Bügel* blev Formand. Det blev derpaa næsten eenstemmigt vedtaget, at Sekretæren skulde være fra II. G.,

ogsaa valgtes *Erland Abildgaard*; *Poul Morville* blev selvfølgelig genvalgt som Kasserer.

Til Revisorer valgtes een fra hver Klasse: *Helge Ingerslev* og *Knud Hintze*. Saa traadte *Ingerslev* frem og gennemgik *Lovene*. De fleste Paragraffer vedtoges atter; men Bestemmelsen om, hvorvidt ogsaa 1ste G. skulde optages, var Genstand for en Del Diskussion. Til sidst enedes man om ikke at optage I. G. i denne Sæson; men derimod at invitere den med til et Par af de sidste Møder, for at de kunde lære Klubben at kende, inden de selv træder ind.

Efter at dette Arbejde var færdigt, fik den ny Formand *Lovene* overrakt. — Da Forhandlingerne hermed var sluttede, takkede *Bügel* for Valget og lovede at gøre sit Bedste, og efter at *Arne Fog* havde bedt om Ordet og takket *Helge Ingerslev* for hans samvittighedsfulde Arbejde, da han var Formand, sluttede Generalforsamlingen. — —

Humøret havde været glimrende og Valgene tilfredsstillende. Dog beklager vi for vort Vedkommende at Ingerslev ikke blev genvalgt, da hans Program tiltalte os nok saa meget. Vi ønsker den ny Bestyrelse til Lykke og haaber at Samarbejdet mellem den og Medlemmerne maa blive god, saa det baade kan blive interessant og morsomt at være Medlem.

Anmelder.

»Et Karaktertræk«.

(Af Ajan).

Ufred, Splid og Kiv havde nu i den sidste Uges Tid hersket i den lille Provinskole. Eleverne i næstældste Klasse havde delt sig i to Partier. Det ene blev af Modstanderne kaldt »Tyskerne«, »det andet«, fandt »Tyskerne«, var ikke værdigt til selv det værste Skældsord.

Grunden til alt dette var, at Klassens dygtigste Elev, Ivar Jensen, havde skældt den dovne af dem alle, Thor Holstein, ud for »en Tysker«. De to Drengene havde allerede et Par Gange været i Totterne paa hinanden, men det var aldrig blevet til noget rigtigt. De to Partier gik nu og sendte hinanden onde Øjne

og ventede blot paa en Lejlighed til et større Slagsmaal, som dog ikke fandt Sted. —

Det var Lørdag Middag Kl. 2.

Næsten alle Drengene var gaaet, men Bestyreren stod endnu og talte med Ivar. Pludselig kom en ond Følelse op i Thor: hvad om man nu slog Ivar ihjel? Det havde han jo læst saa meget om i Romanerne. Han behøvede jo egentlig kun at gøre sin Uven Fortræd, blot en Smule forskrækket! Og med den Beslutning gik han om bag en Dør, saa Ivar ikke kunde se ham. Han hørte sit Offer nærme sig ude paa Gangen. Bestyreren tænkte han slet ikke paa. Da den lille spinkle Ivar var ud for Døren, traadte Thor, en Kraftkarl i Forhold til den anden, frem. »Stands«, brølede han til Ivar. Den lille blev dødbleg, da han saa sig ene med sin Modstander; det havde han ikke beregnet. »Aah, Thor, lad dog være at slaa mig. Jeg skal aldrig skælde Dig ud mere, blot Du vil lade mig gaa«, klynkede den ulykkelige. Men Thor var ikke til Sinds at lade sig overtale. Han gav Ivar et Stød i Brystet, saa denne maatte læne sig mod Væggen for ikke at falde. Et Øjeblik gik i Tavshed. Thor var ildrød i Ansigtet, hans Øjne lynede, da den lille pludselig sprang op paa ham, gav ham

en ordentlig én paa Siden af Hovedet og retirerede derpaa hen til Trappen. Men Thor fulgte efter: nu skulde det store ske. Et Øjeblik maalte han sin Modstander fra Top til Taa, saa gav han ham et ordentlig Stød paa den ene Skulder, saa Ivar svirrede rundt og tabte Balancen. Men lige i sidste Øjeblik faar han med den ene Haand fat i Gelænderet, mens han med den anden griber fat i Thors Arm. Men nu er det Thor, der taber Balancen, og han styrter hovedkuls ned

Thor huskede ikke mere, før han efter 12 Timers Bevistløshed vaagnede. Ved Siden af ham sad hans Moder; hun saa med sit sædvanlige kærlige Blik paa ham. Men hvem var dog det, der stod lænet over ham?

Var det ikke Ivar? Eller var det et Spøgelse?

»Aah, Mo'r, lille søde Mo'r, det kommer, det Mo'r, det tager paa min Haand, aah, hvor det er koldt Jeg dørl saa nu gik det igen Tak!« Han faldt bevistløs sammen

Tre Maaneder senere gik to Dreng Arm i Arm gennem Skoven. Den ene var Thor, der var kommet helskindet fra den uventede Flyvetur, den anden var Ivar, der var kommet helskindet

fra det hele. Da de sad under et gammelt Træ, sagde Ivan til Thor: »Tak skal Du have, Thor!« »For hvad?« »Fordi Du ikke slog mig ihjel.« »Det skal Du ikke takke mig for.« »Hvem da?« »Tak Du ham, der staar over os alle. Han, som reddede Dig denne Gang, han vil nok hjælpe Dig altid«

Nu var de to Dreng Venner for Livet.

Sverrigsturen.

Da Toget gled frem for Peronen, hilstes vi af Garnisonens Musikkorps med »Den tapre Landsoldat.« Om Aftenen var vi til et prægtigt »garden party« hos Oberst Nyblaus, som i sin Velkomsttale talte om Skolerejsens Betydning. Hr. Hertz takkede i smukke, udvalgte Ord for den venlige Modtagelse. Næste Dag gik Turen til Fods over den gamle Våmb Kirke, uuder hvis ældgamle Hvælvinger vi sang »Dejlig er Jorden«. Undervejs paa Marchen kom der Bud fra Lejrkommandanten i Axvalt, der indbød os til en Forfriskning. Da vi indtraf der, modtoges vi af Officerne og Musikken, der spillede »Kong Kristian.« Herfra

(Fortsættes Side 13)

Nærmeste Boghandler

Brackts Boghandel

Gl. Kongevej 88

alt Skolemateriale

Poul Hertz

Bog- Musik- og Papirhandel

Nørregade 35 (tæt ved Folketeateret)

Telefon Central 3504

Stort Lager af Skolebøger og
Tegnemateriale

Louis Ketner

Carl Bernhardsvej 4

(ved Kingosgade)

Værksted for alt

Cykle- og Mekanisk-Arbejde.

*Gummibolscher og
Sukkermandler*

Frederiksberg Conserves Magasin

Værnedamsvej 10

Konfektoreforretningen

Osborne

Specialitet:

Flødekarameller og forskellig
Konfektur.

Værnedamsvejen

Thorvald Dahlberg

Isenkram og Aldstysforretning

H. C. Ørstedesvej 41 — København V.

Telefon 2581.

Frederiksberg Sportsmagasin

Gl. Kongevej 113

Telefon Vester 2884 x

Fodbold, Rulleskøjter, Drager,
Flyvemaskiner og alle andre
Sportsartikler til billige Priser.

Præmieopgave.

*Hvem skriver den bedste Artikel
over frit Emne?*

Det er vort Spørgsmaal, —

— Besvar det!

De to livligste Artikler, skrevet
i et godt Sprog paa een Spalte
om hvadsomhelst, erhverver sig
nedenstaaende Præmier. —

Artikler skal sendes til:

Hr. Ernst Philipson, Vesterbro-
gade 48, inden Torsdag d. 29. d.M.
Kl. 3½ og skal mærkes: *Præ-
mieopgave* i nederste Hjørne til
venstre.

(NB. Artikler, der ikke er mær-
kede, kasseres.)

Dommerkomiteen bestaar af
to her ved Skolen ansatte Læ-
rere. —

Begynd strax at skrive løs og
prøv at vinde en af de udsatte
Præmier. Den præmierede Ar-
tikel vil komme i Bladet for den
6. Oktober—13. Oktober.

Husk at skrive jeres Navne ved!

Præmie: 1 Bog efter eget Valg.

kørte vi til Skara, hvor vi indkvarteredes hos private Familier. Vi saa der den gamle Domkirke i gotisk Stil, hvis Restauration for nylig er fuldført. Derefter gik Rejsen til Kinnekullen, som vi besteg om Eftermiddagen, og fra hvis Udsigtstaarn man havde den herligste Udsigt over Venern, over til Leckø Slot, hvor der for et Par Aar siden blev afholdt et kristeligt Studentemøde. Den følgende Dag var vi indbudt til en Forfriskning hos Friherre Klingspor. Samme Dag var vi en Tur i Motorbaad over til Leckø Slot. Om Aftenen fejredes i Taler og Sange Hr. Overlærer Hellgren, som desværre maatte forlade os, der i ham saa en prægtig Kammerat. Næste Dag kørte vi med Bane til Højdedragene Huneberg og Halleberg, hvor Rektor Wallinder først var vor Vejviser og senere vor Vært under en velkommen Forfriskning. Derpaa marcheredes til Vänersborg, hvor vi i øsende Regnvejr indkvarteredes paa Døvstummeinstituttet. Fra Vänersborg tog vi til Trollhättan, hvor vi nød det herlige Skue af det brusende Vandfald, og herfra samme Dag til Göteborg, hvor vi som den danske Konsul Holms Gæster boede paa Hotel »Savoy«. Samme Aften var vi med den elskværdige Konsul som Vært til en finere Souper i

Trädgårdsföreningens Konditsal. Næste Morgen gik Turen til Marstrand, hvis Fæstning jo fra Historien har en æventyrlig Klang i danske Drenges Ører, og hele denne Dag tilbragtes i Marstrand. Næste Formiddag, det var den 22de Juli, besaa vi Konsul Holms store Handelshus, der hver Dag beskæftiger ca. 1500 Mennesker og hvor der hver Dag tilvirkes 800 Kaaber. Derpaa havde vi i Trädgården arrangeret et Afskeds-sold for Bødekassens Indhold. Der blev holdt Taler og sunget Sange, og Festiviteten sluttede med et Leve for Sverrig. Om Aftenen tiltraadte vi Hjemrejsen med D. F. D. S.s nye Damper »Odin«. Næste Morgen var denne minderige Tur endt og dens Deltagere var spredt ud over det Land, hvis brede Bøge ved vor Hjemkomst syntes os dobbelt kønne.

Efteraarsturen.

Søndag d. 11. og Mandag d. 12. September fandt Efteraarsturen Sted. Den gik først med Bane til Hillerød, hvorfra vi begav os til Frederiksborg Slot, hvis skønne Beliggenhed og Ydre svarede saa godt til det pragtfulde Indre, f. Eks. Riddersalen

og de store Kunstschatte, som overalt findes. Efter en god Frokost i Slotspavillonen drog vi gennem Grib Skov, og flere Timer igennem vandrede vi af Sted, til vi kom til Esbønderup, hvor Sognepræsten og Frue elskværdigt bød os paa Kaffe og Frugt. Om Natten sov vi i Gilleleje Kro; de Spøgelser, som drev deres Spil — mærkelig nok, da Kroen er forholdsvis ny — lod os nogenlunde i Ro, saa at vi, styrket af Søvn, næste Morgen marcherede af til Hornbæk over Nakkehoved.

Paa Vejen dertil gik vi i Vandet og tog Solbad — Vejrguderne var os saare naadige — og dernæst gik Turen med de nødvendige Hvil under Sang og Lystighed til Helsingør, hvorfra Toget førte os til Hovedstaden. Alt i alt en frisk og fornøjelig Tur.

Kultegningen.

Hvis De tror, at jeg havde Evne til at se Situationen komisk, tager De ganske fejl. Jeg saa kun dens Rædsel. I det Samme hørte jeg det ringe udenfor og som gennem en Taage opfattede mit Øre nogle Ord af Deres Fader, der isædede mig ind til Marven og bragte mit Haar til at rejse sig

paa Hovedet: »Goddag Petersen! Goddag kære Frue! Kom skal De se mit sidste Kunstværk.«

Jeg sprang op. Nogle Trin af Menneskefødder i Stuen ved Siden af, en solklar Bevisthed om, at jeg nu var aldeles redningsløst fortabt, — saa aabnedes Døren.

»Mine Øjne søgte strax Deres Moder, og der maa have været et saa fortvivlet, saa hjerterørende Udtryk i dem, at hendes fromme Sjæl ikke kunde modstaa. Hun gjorde et rask Skridt frem, og idet Deres Fader, ganske forglemmende sig selv, udbød: Men hvad Fanden er dette her!« sagde hun følgende Ord, som til min Dødsdag vil forblive indgraverede i min Sjæl: »Du maa ikke være vred, kære Robert, det er mig, der er den Skyldige!«

Hvad der foregik inden i mig, kan jeg ikke beskrive Dem, skønt jeg endnu vel mindes det; men ét var jeg i samme Øjeblik klar over, at dersom Skæbnen nogensinde skulde tilbyde mig en Lejlighed til at gaa i Døden for hende, saa vilde jeg gribe den med begge Hænder. —

»Hvordan har Du kunnet bære Dig ad med det«, spurgte Deres Fader i en meget irriteret Tone. — »Der sad en lille Kulstump ved Munden, som jeg vilde viske bort, saa kom jeg til at viske noget af Læben med. Jeg vilde

rette paa det, men opnaaede kun at forkludre det Hele.« —

»Hvornaar i Alverden gjorde Du det Mesterstykke?« »Før, inden vi gik ind til Bordet.« —

»Og saa har Du tiet stille med det og ladet som ingenting?« —

»Jeg turde ikke sige det, men nu maa Du ikke længere være vred; Du kan jo nok rette det.« —

»Ja, det er sandelig ikke saa let. Men jeg kan sgu dog heller ikke begribe — — Du ved jo, hvor forsigtig man maa være med en Tegning, inden den er fixeret, og at det mindste Vindpust kan ødelægge det Hele.« —

»Havde jeg bare vist det en Smule før!« — Nok er det, Deres Fader var alvorlig gnaven, og hans Forsøg paa at udbedre Skaden lykkedes jo heller ikke rigtigt. Endnu et Par Dage efter, da jeg med en angergiven Synders skyldbetyngede og sønderknuste Samvittighed indfandt mig hos ham, var hans onde Lune over, hvad han kaldte sin Kones ubegribelige Klodsethed, ikke ganske forsvundet.

»Hvad man snakker om det elskende Yndlinghjertes Ædelmod og Offervillighed faar, som De ser, kun en daarlig Illustratiou ved min Historie. Jeg vilde have ofret mit Liv for Deres Moder, men jeg var uædel nok til at lade hende bære Skylden for min

Forseelse, og jeg tror ikke engang, jeg følte nogen egentlig Anger derover. Men vist er det, at denne Begivenhed bidrog en hel Del til, at jeg kom til at nære det inderlige Venskab for hende, som snart efter afløste hin sværmeriske Tilbedelse. Begivenheden med Kul-tegningen kom aldrig siden paa Omtale mellem os, men flere Aar efter kunde jeg endnu føle Blodet stige mig til Kinderne, naar hun paa sin venlige, uforglemmelige Maade drillende hentydede til det.

»Nu ved De Grunden til mit Valg. Jeg har ofte haft Lyst til at bede Dem om denne Tegning, men en løjerlig Ulyst til at fortælle Dem dens Historie, har indtil nu bundet min Tunge. Deres venlige Tilbud i Dag har løst den. Se der, hæng nu Billedet op, og jeg skal saa siden i Dag tage mig den Frihed at lade min Tjener hente det hos Dem.«

Den gamle Læge rejste sig. Der var pludselig kommen en besynderlig Hast over ham.

»Og nu Farvel, kære Holst, jeg har en Forretning oppe i Gaden, lige nu. Farvel, og Tak endnu en Gang for Deres Foræring.«

Lægen trykkede sin Værts Haand og gik. Den unge Maler saa forundret efter ham.

»Hm« mumlede han — »jeg syntes ganske sikkert han havde

Taarer i Øjnene, den Gamle.«

Han gik hen til Bordet og tog Kultegningen, blev staaende en Stund og betragtede den tankefuld og i Taushed. Saa gik han med langsomme Skridt hen og og hængte den paa dens gamle Plads bag det grønne Gardin.

Skæmt.

Fra Skolen. Peter kan ikke paa nogen Maade faa Grammatikken i Hovedet, hvor meget Læreren end forklarer ham. Nu skal han lære Udsagnsordenes Tider, og Læreren siger til ham:

»Peter, tænk dig nu om; naar jeg f. Eks. siger: *jeg spiser*, hvad Tid er saa det?«

Peter lægger sit Hoved rigtig godt i Blød, og pludselig har han fundet ud af det.

»Saa er det *Spisetid!*« svarer han glad.

I en Time fortæller Læreren sine Elever en Del om Kaffeplanten. Men Ejnar interesserer sig aabenbart ikke for dette Emne, han sidder og nikker og halvsover. Pludselig vender Læreren

sig imod ham og raaber med kraftig Røst:

»Naa, Ejnar, hvad siger Du saa om Kaffen?«

Forskrækket farer Ejnar op af sin Dvale.

»*Tak for Kaffe!*« siger han og ser sig forvirret omkring, medens en Lattersalve fra hele Klassen bruser ham i Møde.

Fodboldkampen

mellem Hellerup Gymnasium I. og S. S. B. I. blev aflyst i Gaar. Banen var optaget!

Red.

Petersen Schmidt

Køb deres Herre-Lingeri Underbeklædning, Skjorter, Sokker, Hatte m. m.

i Cravat-Central

Gl. Kongevej 105.

Tranes Efterf.

Klareboderne 6

Specialitet:
Studerterhuer og Gymnasiehuer.

Ansvarshavende: E. Philipson & T. Meyer.

Redaktion & Ekspedition:
E. Philipson, Vesterbrogade 48. Tlf. Vester 4389.

Th. Stenersens Bogtrykkeri, Westend 6.